

33° Νηπιαγωγείο Θεσσαλονίκης

Σχολικό έτος 2022-2023

Ο σκοπός του σχεδίου δράσης τη φετινή σχολική χρονιά σχετίζεται με το όραμα της σχολικής μονάδας για ένα ανοικτό και δημοκρατικό σχολείο με έμφαση στην ποιοτική συνεργασία όλων των μαθητών/τριων ανεξάρτητα από το πλαίσιο που προέρχονται.

Έτσι, ο γενικός στόχος είναι η διαμόρφωση κλίματος σεβασμού της διαφορετικότητας, εμπιστοσύνης, ενσυναίσθησης και εξοικείωσης των παιδιών με διαφορετικά κοινωνικοπολιτισμικά πλαίσια.

Άξονας: Σχέσεις μεταξύ μαθητών / μαθητριών

Σχέδιο Δράσης:

«Παίζω, Μαθαίνω, Συναναστρέφομαι και Αποδέχομαι!»

Από την αρχή της σχολικής χρονιάς αναδείχθηκε ένα ζήτημα αδυναμίας επικοινωνίας, συναισθηματικής εγγύτητας και συνεργασίας των παιδιών της τάξης με ένα παιδί που προέρχεται από διαφορετικό κοινωνικό πλαίσιο και δεν γνωρίζει την ελληνική γλώσσα. Το παιδί που δεν γνωρίζει τη γλώσσα είναι μόνιμως απομονωμένο, παίζει μόνο του, δεν μπορεί να συνεργαστεί και εκφράζει μια επιθετικότητα προς τους άλλους συμμαθητές/τριες του. Ως εκ τούτου επηρεάζεται αρνητικά το μαθησιακό κλίμα και συνεπώς κρίνεται αναγκαία μια συνθήκη υποστήριξης των παιδιών στην προοπτική εδραίωσης ενός κλίματος συνεργασίας, ενσυναίσθησης, σεβασμού και αποδοχής.

Στόχοι μας είναι :

- Να ενθαρρυνθούν τα παιδιά να αισθάνονται καλά με τον εαυτό τους και με τους άλλους
- Να μπορούν να μπαίνουν στη θέση του άλλου- ενσυναίσθηση
- Να μάθουν να αποδέχονται το διαφορετικό και να συναναστρέφονται μαζί του
- Να ενισχυθούν στον αλληλοσεβασμό

Μεθοδολογία :

Γλώσσα -Λογοτεχνία (ανάγνωση, σχολιασμός και επεξεργασία βιβλίων και παραμυθιών), Δημιουργία και Έκφραση (Ζωγραφική, κατασκευές, δραματοποίηση, θεατρικό παιχνίδι), Παρακολούθηση video/ εποπτικού υλικού και ακρόαση τραγουδιών.

Υλοποίηση του σχεδίου δράσης

Ξεκινήσαμε τον **Οκτώβριο** να μιλάμε για τον εαυτό μας και να γνωριστούμε μεταξύ μας!

Φέραμε από το σπίτι και αγαπημένα μας αντικείμενα για να τα παρουσιάσουμε στην ολομέλεια.

Μια συμμαθήτριά μας, έφερε ένα βιβλίο σε «άγνωστη γλώσσα» και εντυπωσιαστήκαμε!! Ένας συμμαθητής μας ήρθε πρόσφατα από άλλη χώρα, δεν γνωρίζει τη γλώσσα και δεν μας παρουσίασε τον εαυτό του.

Συνειδητοποιήσαμε πως υπάρχουν και άλλες γλώσσες εκτός από τη δική μας. Μαθαίνουμε το τραγουδάκι «**Καλημέρα φιλαράκι**» όπου αναφέρονται και άλλες γλώσσες (από cd των εκπαιδευτικών).

Από τις παρουσιάσεις μας, εντοπίσαμε ομοιότητες αλλά και πολλές διαφορές! Ζωγραφίσαμε σε ένα κομμάτι χαρτιού χαρακτηριστικά μας και παρατηρήσαμε πως αν τα ενώσουμε σχηματίζουμε ένα παζλ! «Ένας μόνος του μπορεί να κάνει πολλά όλοι μαζί μπορούν να κάνουν τα πάντα».

Τον **Νοέμβριο** γνωρίσαμε

«Τον σκαντζόχοιρο που ήθελε να τον χαιδέψουν»

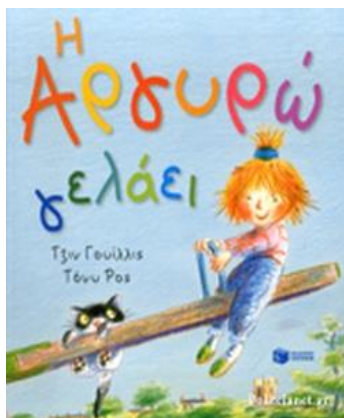

Ο μικρός σκαντζόχοιρος βιαζόταν να μεγαλώσει αλλά μαζί του μεγάλωσαν και τα αγκάθια του. Όλοι τρέμουν στο περασμά του και τον αποφεύγουν, δεν έχει φίλους νιώθει μόνος και λυπημένος.

Προβληματιστήκαμε γιατί τον απεύφευγαν οι άλλοι και προτείναμε λύσεις τι θα κάναμε εμείς για να τον βοηθήσουμε και πως θα τον χαιδεύαμε.

Τον **Δεκέμβριο** διαβάσαμε το βιβλίο «**Η Αργυρώ γελάει**»,

Η Αργυρώ γελάει, τραγουδάει κάνει κούνια, χαμογελάει. Η Αργυρώ είναι θυμωμένη, λυπημένη, ευχαριστημένη κάνει ζαβολιές, η Αργυρώ είναι ένα παιδί σαν και εμάς...μόνο που δεν περπατάει γιατί είναι σε αναπηρικό αμαξίδιο.

Τα παιδιά σχολίασαν το γεγονός ότι είναι «διαφορετική» γιατί δεν μπορεί να περπατήσει αλλά μπορούν να κάνουν μαζί της πολλά πράγματα. Ζωγραφίσαμε τι θα κάναμε αν ήταν η Αργυρώ συμμαθητριά μας.

Μέσα και από τα εργαστήρια δεξιοτήτων για τα δικαιώματα, γνωρίσαμε τα δικαιώματα και τις ανάγκες των παιδιών και καταλάβαμε πως όλοι χρειαζόμαστε τα ίδια πράγματα για να ζήσουμε, να είμαστε χαρούμενοι και

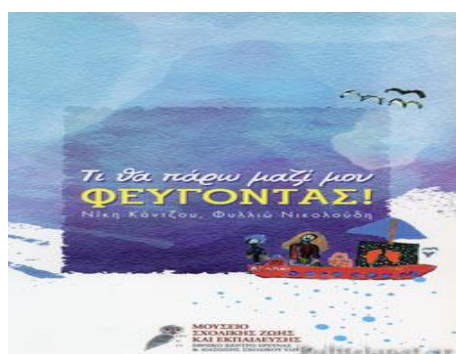
ευτυχισμένοι.

Τον **Ιανουάριο**, μεταξύ άλλων, παρακολουθήσαμε και γνωρίσαμε ένα παιδάκι την «**Ειρήνη**» που ήταν πρόσφυγας

<https://youtu.be/WQJhuAfVTg0>

η οποία αναγκάστηκε να φύγει από τη χώρα της λόγω του πολέμου. Η ιστορία της μας στεναχώρησε, συζητήσαμε και σχολιάσαμε το βίντεο, «**μπήκαμε στη θέση της-ενσυναίσθηση**», και προτείναμε τις ιδέες μας πως θα βοηθούσαμε.

Στη συνέχεια, διαβάσαμε το βιβλίο «**Τι θα πάρω μαζί μου φεύγοντας**».

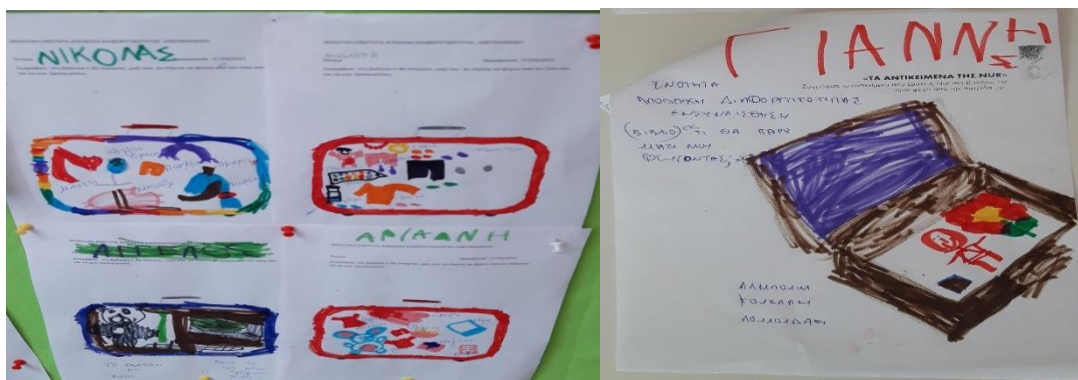

Μια βαλίτσα ζει την προσφυγιά, ταξιδεύει σε θάλασσες και βουνά στα χέρια ενός μικρού παιδιού και συναντάει στην πορεία και άλλες βαλίτσες και τελικά φτάνει σε έναν νέο τόπο όπου κάνει μια νέα αρχή (από το οπισθόφυλλο του

βιβλίου). Όπου όμως και να βρίσκεται κουβαλά την ψυχή, τις αναμνήσεις αλλά και τις προσδοκίες του κατόχου της.

Η ιστορία που περιγράφεται στο βιβλίο μας στεναχώρησε, συγκίνησε αλλά και προβληματίσε. Ευαισθητοποιηθήκαμε για το κοινωνικό ζήτημα της προσφυγιάς και αποκτήσαμε ενσυναίσθηση απέναντι στις δυσκολίες που περνάνε εκατομύρια συνάνθρωποι μας και κατανοήσαμε το δικαίωμα του καθένα για καλύτερη ζωή ανεξάρτητα από τον τόπο καταγωγής, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία.

Ζωγραφίσαμε τη βαλίτσα που θα παίρναμε εμείς αν έπρεπε να φύγουμε ξαφνικά από το σπίτι μας, από τη χώρα μας και δεν θα επιστρέφαμε ποτέ. Το εύρημα της βαλίτσας συμβολίζει την ταυτότητα του κάθε ανθρώπου που την έχει στην κατοχή της.

Παίξαμε βιωματικά παιχνίδια, μπήκαμε στη θέση των παιδιών προσφύγων.

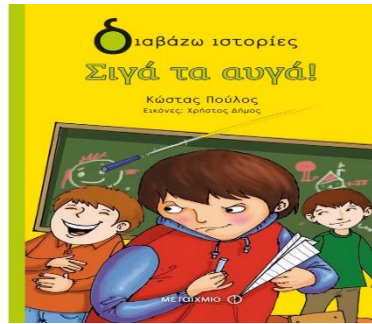

Έπειτα διαβάσαμε το βιβλίο «**Το παιδί από τη θάλασσα**».

Όταν ένα παιδάκι ο Φοίβος χάθηκε μέσα σε ένα τεράστιο πολυκατάστημα ούτε που μπορούσε να φανταστεί ότι θα καταλήξει σε ένα αστυνομικό τμήμα και εκεί θα γνωρίσει το «παιδί από τη θάλασσα», ένα παιδί πρόσφυγα που έφυγε από τη χώρα του και μετά από πολλές περιπέτειες έφτασε στην χώρα μας.....

Και το βιβλίο «**Σιγά τα αυγά**»

Ο Μίρκο ένας καινούριος μαθητής στην τάξη, αντιμετωπίζει στην αρχή πολλές δυσκολίες, η μεγαλύτερη όμως δυσκολία είναι ο Αλέξανδρος ο νταής του σχολείου. Σιγά σιγά όμως γνωρίζεται με τα υπόλοιπα παιδιά, μαθαίνει τη γλώσσα, κάνει φίλους και καταφέρνει να σταθεί μέσα στην ομάδα. Όμως ο Αλέξανδρος μετακομίζει στην Αμερική και εκεί συνάντησε τον Άλεξ τον νταή εκείνου του σχολείου και του έκανε ότι εκείνος στον Μίρκο....

Στη συνέχεια κάναμε ένα μεγάλο ταξίδι.....

Αρχικά ταξιδέψαμε στους πόλους της γης. Γνωρίσαμε έναν πιγκουίνο που ήταν διαφορετικός και δεν ήταν τόσο τέλειος,

<https://youtu.be/Yq0a0UjRGTU>

Γνωρίσαμε δύο αρκούδες την «**Μπουμπού και την Μπαμπαλού**»

Η Μπουμπού μια λευκή αρκούδα ζει φυλακισμένη στο ζωολογικό κήπο μαζί με το αρκουδάκι της.

Μια μέρα εμφανίζεται μια μαύρη αρκούδα η Μπαμπαλού με το δικό της αρκουδάκι. Τα δύο αρκουδάκια δεν παίζουν μαζί γιατί η λευκή αρκούδα, θεωρεί την μαύρη αρκούδα και το παιδί της κατώτερες και όλο τις κατηγορεί. Όμως στην πορεία όλα άλλαξαν και η λευκή αρκούδα διαπίστωσε

που μπορεί να ήταν διαφορετικές με τη μαύρη αρκούδα, λόγω χρώματος αλλά πως είχαν πολλές άλλες ομοιότητες και τελικά έγιναν φίλες.

Το **Φεβρουάριο**, διαβάσαμε τον «**Γλεντζοφλέβαρο**»

Ο Φλεβάρης είναι στεναχωρημένος και αισθάνεται μειονεκτικά γιατί είναι κουτσός, στην πορεία όμως όλα αλλάζουν...

Παρατηρήσαμε πως ήταν «διαφορετικός» και μας θύμισε την «Αργυρώ». Ζωγραφίσαμε αν είμασταν εμείς ο «Γλεντζοφλέβραρος» για ποιο λόγο θα είμασταν υπερήφανοι.

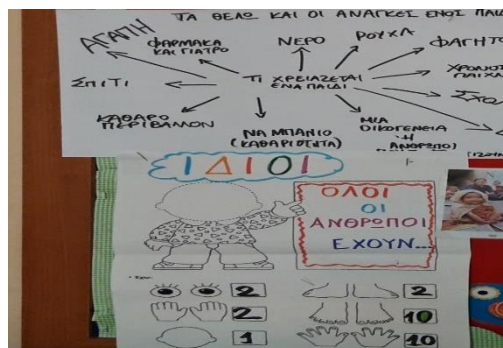
Συνεχίσαμε το ταξίδι μας στον κόσμο....

Γνωρίσαμε τις ηπείρους, μάθαμε για τις φυλές, τις

συνήθειες των ανθρώπων, τα ήθη -έθιμα, εντοπίσαμε που μοιάζουμε αλλά και

που διαφέρουμε.

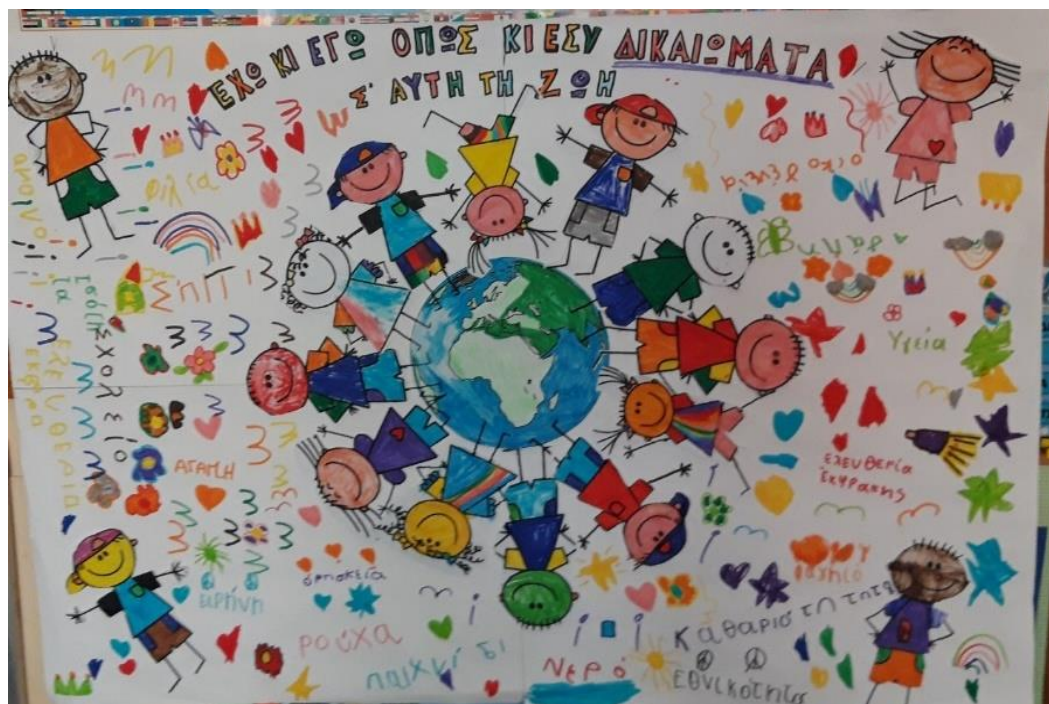
Παρατηρήσαμε ότι είμαστε και εμείς παιδιά αυτού του κόσμου ίδιοι μα και

διαφορετικοί.

Και συνειδητοποιήσαμε πως όλα τα παιδιά σε όλο τον κόσμο έχουν τις ίδιες ανάγκες και αυτά όπως και εμείς και τα ίδια δικαιώματα, έτσι κάναμε μια ομαδική αφίσα! Και της δώσαμε τίτλο

« Έχω και εγώ όπως και εσύ δικαιώματα σε αυτή τη ζωή »

Διαβάσαμε και άλλα βιβλία στη συνέχεια, τα ζωγραφίσαμε, τα παίξαμε, ακολούθησε συζήτηση και προβληματισμός για θέματα που θίγονται όπως: η διαφορετικότητα, η ένταξη σε ομάδα, το ζήτημα της αποδοχής ή απόρριψης.

Συγκεκριμένα :

Τον **Μάρτιο** τον **Απρίλιο** και το **Μάιο** διαβάσαμε και επεξεργαστήκαμε τα βιβλία :

➤ **«Τη Μιμή με τα μεγάλα αυτιά»**,

Η μικρή Μιμή ζούσε στο ξακουστό χωριό των ποντικών. Ήταν, όμως, πάντα λυπημένη γιατί τα μεγάλα της αφτιά την εμπόδιζαν να χαρεί τα παιχνίδια, όπως όλα τα ποντίκια της ηλικίας της, αφού της δημιουργούσαν προβλήματα και όλοι την περιγελούσαν. Ως τη στιγμή που για καλή της τύχη θα συναντήσει τον πράσινο Βατραχούλη με τις μαύρες βούλες, που θα γίνει ο καλύτερός της φίλος και θα της αποδείξει πως δεν πρέπει να στεναχωριέται αλλά αντίθετα να χαίρεται γιατί με τα μεγάλα αφτιά που την έκαναν ξεχωριστή μπορούσε να κάνει πράγματα που τα άλλα ποντίκια ούτε που φαντάζονταν. Ένα θαυμάσιο βιβλίο για τη φιλία και τη διαφορετικότητα. (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

Η ΜΙΜΗ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΛΟΦΙΑ
Η ΜΙΜΗ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΛΟΦΙΑ
Η.Ι.ΣΑΝΝΙΜΕ ΤΑ ΔΟΤΙΑ

ΟΡΑ ΓΙΑ ΣΚΕΨΗ. Η Μίμη συνάντησε ένα βότρυχο που την βόλιζε. Αν αυτό γι αυτόν έβρισκε εσένα εσύ τι θα έκανες για να μην στοιχειωθώσαι η Μίμη. Τι θα της πρότεινες ή τι θα κάνατε μαζί.

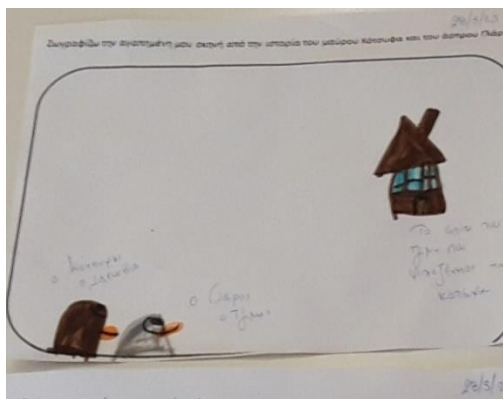
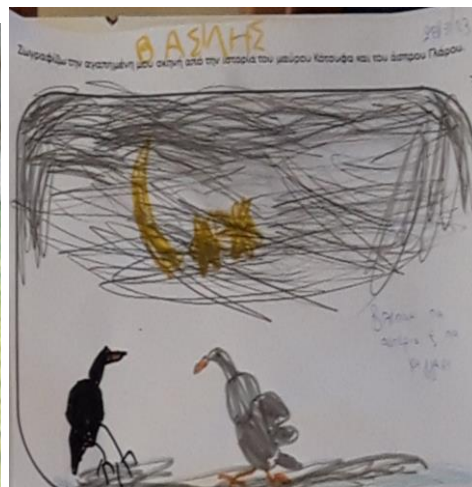
Σ.Α.Α.Α

“Θα της έλεγα ότι μπορούσε να κερδίσει μαζί μου να έρθαμε μαζί στην πόλη να φάμε.”

➤ **«Τον μαύρο κότσυφα και τον άσπρο γλάρο»,**

Ο Ιάκωβος ο κότσυφας, αποφάσισε να ταξιδέψει να φύγει από τον τόπο του και να γνωρίσει τον κόσμο. Στο ταξίδι του κάμποιι δεν τον αποδέχθηκαν γιατί ήταν «ξένος και διαφορετικός», και δεν τον ήθελαν στο χωριό τους... κάμποιι όχι όμως όλοι ....ο άσπρος Γλάρος ο Τζίμης που τον γνώρισε καλύτερα έγινε φίλος του...με τον καιρό και οι υπόλοιποι στο χωριό των άσπρων γλάρων διαπίστωσαν πως αυτός ο ξένος και παράξενος κότσυφας ήταν πολύ σπουδαίος και ήξερε πολλά πράγματα που αυτοί αγνοούσαν!

Ζωγραφίσαμε τις εντυπώσεις μας.

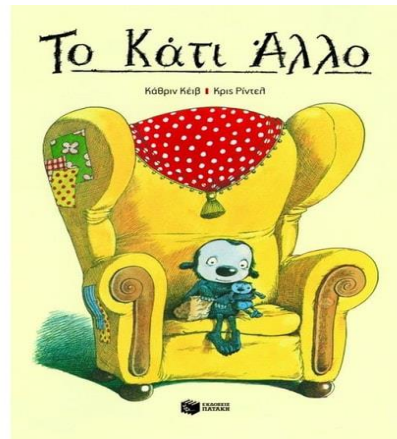
➤ **«Το κάτι άλλο»**

Το κάτι άλλο είναι ένα πλασματάκι που προσπαθεί με κάθε τρόπο να μοιάσει με τους άλλους. Ότι όμως και να κάνει το μόνο που καταφέρνει στο τέλος, είναι να αποδείξει πόσο διαφέρει από τους υπόλοιπους. «Δεν ανήκεις εδώ, δεν είσαι σαν εμάς, είσαι κάτι άλλο» αυτό του έλεγαν συνέχεια τα υπόλοιπα

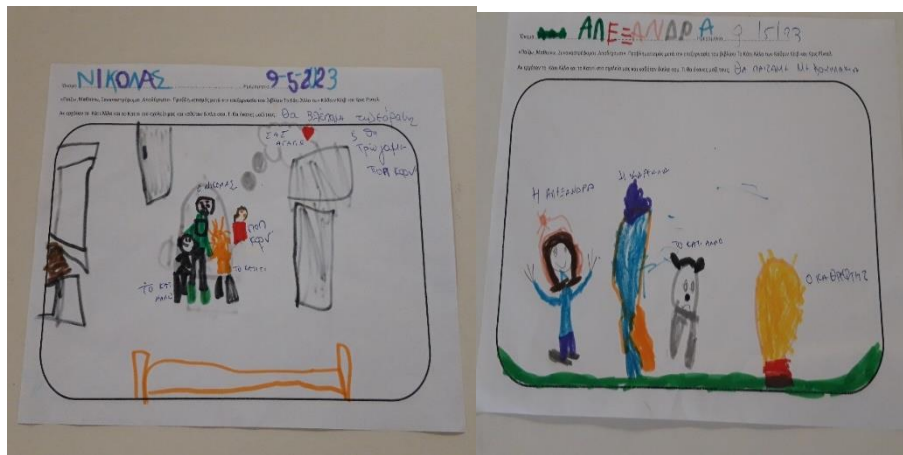

πλάσματα του δάσους. Ωσπου μια μέρα εμφανίστηκε το Κατιπί και του ζητάει να μείνει μαζί του και να γίνουν φίλοι γιατί μοιάζουν.... Το

Κάτι άλλο αρχικά απορρίπτει το Κατιπί... αλλά μετά συνειδητοποίησε ότι έκανε στο Κατιπί ότι κάνουν σε εκείνον οι άλλοι...

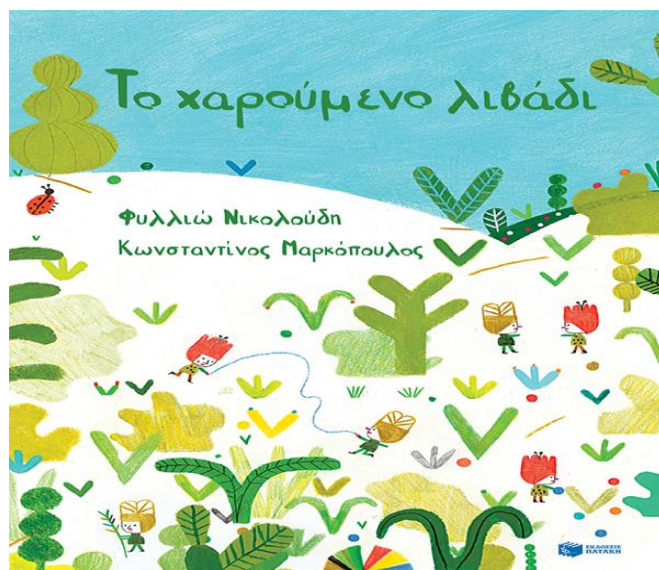

Μας άρεσε πολύ η ιστορία τους και ζωγραφίσαμε τι θα κάναμε αν ερχόταν στο σχολείο μας το Κάτι άλλο και το Κατιπί και καθόταν αναμεσά μας.

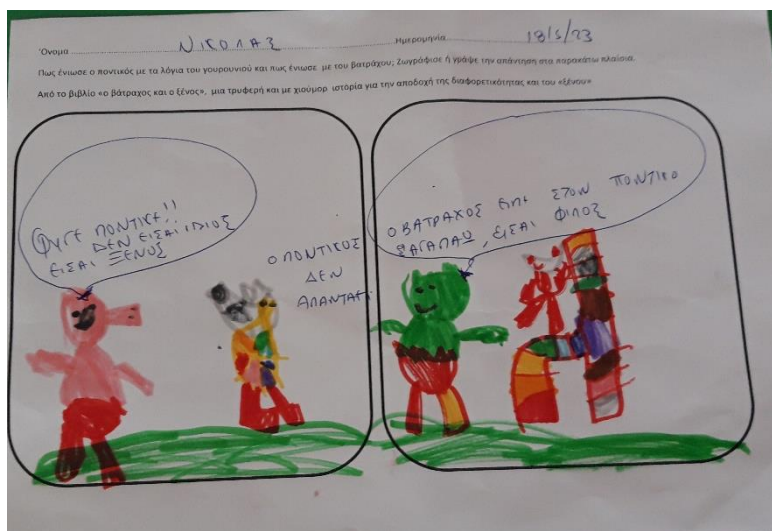
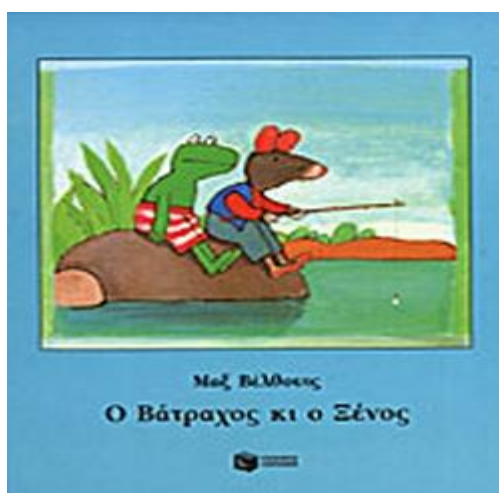
➤ ΤΟ «*Το χαρούμενο λιβάδι*»

Σε ένα λιβάδι με κάτασπρες μαργαρίτες φυτρώνει ένα κόκκινο λουλούδι .Οι περισσότερες μαργαρίτες θεωρούν πως δεν έχει δικαίωμα να βρίσκεται εκεί αναμεσά τους, να τρώει από το χώμα τους και να ζεσταίνεται από τον ίδιο ήλιο. Αλλά στην πορεία όλα αλλάζουν...

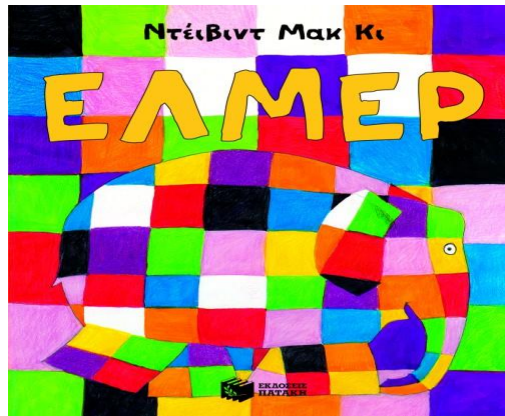
➤ «Ο βάτραχος και ο ξένος»

Ένας «ξένος» ο ποντικός φτάνει στο δάσος, εκεί τα άλλα ζώα τον αντιμετωπίζουν με δυσπιστία λένε πως είναι βρωμιάρης και απατεώνας. Ο βάτραχος δε συμφωνεί με την άποψη των φίλων του, έτσι πηγαίνει και του κάνει επίσκεψη, θέλει να τον γνωρίσει καλύτερα και να σχηματίσει την δική του άποψη για εκείνον...

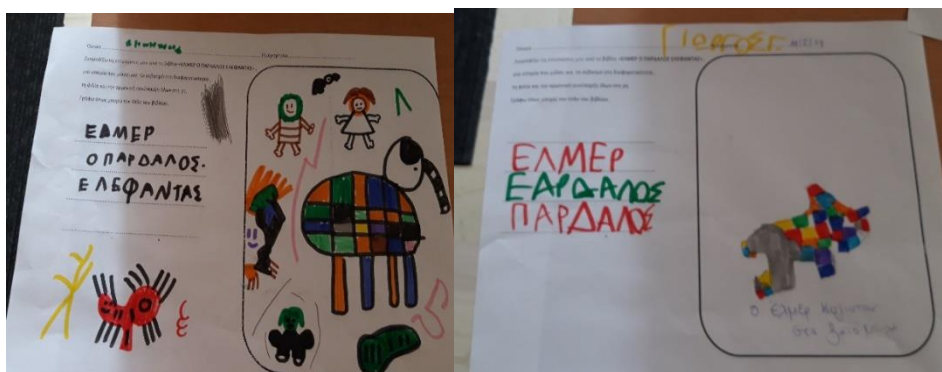
➤ Και **Τον «Έλμερ»**

Δε θα μπορούσε να απουσιάσει από τα βιβλία μας, «ο Έλμερ ο παρδαλός ελέφαντας» που ξεχώριζε από όλους τους άλλους ελέφαντες και αποφάσισε μια μέρα πως δε θέλει να διαφέρει και να γίνει σαν τους άλλους ...

Εμπνευστήκαμε από τον Έλμερ και ζωγραφίσαμε...

Στη συνέχεια μάθαμε το ποίημα της Φιλλιώς Νικολούδη «**Γάλα με κακάο**» που μας ενθουσίασε!

Σε ένα μπουκάλι από γαλαί, δύο φίλοι μένουνε μαζί,

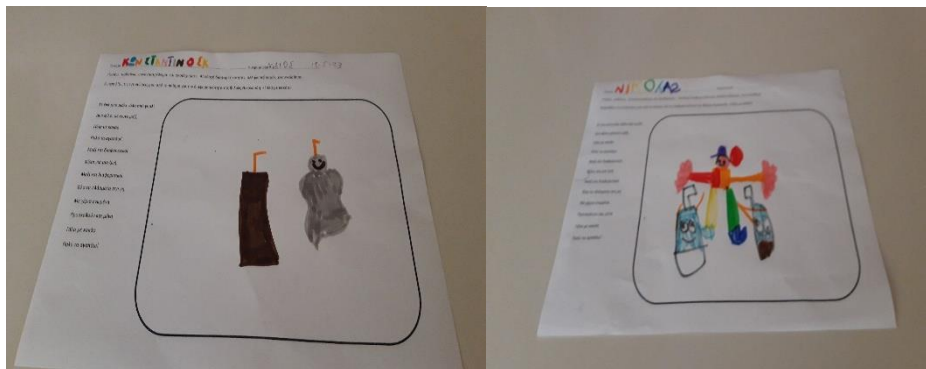
Γάλα με κακάο πολύ τα αγαπάω!

Μαζί και διαφορετικοί, φίλοι για μια ζωή.

Μαζί και διαφορετικοί, όλα τα πλάσματα στη γη.

Με χέρια ενωμένα, προσκαλούν και μένα.

Γάλα με κακάο, πολύ τα αγαπάω!

Γνωρίσαμε τον **Τριγωνοπαρούλη** και μάθαμε το τραγούδι του για την διαφορετικότητα

«Εγώ είμαι εγώ»

<https://youtu.be/kHPxgSLras0>

Ολοκληρώνοντας το πρόγραμμα μας, ζωγραφίσαμε μια ομαδική αφίσα με τα μηνύματά μας

Και σκεφτήκαμε να ετοιμάσουμε ένα

«μαγικό φίλτρο για την αποδοχή και τη φιλία» και θα το εφαρμόζουμε πάντα!

Συμπεράσματα

Οι στόχοι που είχαν τεθεί στην αρχή του προγράμματος επιτεύχθηκαν. Οι μαθητές ήρθαν πιο κοντά, γνωρίστηκαν καλύτερα, έμαθαν να συνεργάζονται, να σέβονται, να βοηθούν το συμμαθητή/τρια που έχει ανάγκη και να αποδέχονται τον άλλο με τις ιδιαιτερότητες και τις διαφορές του. Γνώρισαν διάφορους πολιτισμούς, με διαφορετικές κουλτούρες, γλώσσες και άλλες συνήθειες. Μέσα από τις δραστηριότητες τονίστηκε ιδιαίτερα η σημασία της διαφορετικότητας του καθενός και ποιοι παράγοντες την επηρεάζουν θετικά ή αρνητικά. Μέσα από τις ομαδοσυνεργατικές και βιωματικές δράσεις τα παιδιά εκφράστηκαν δημιουργικά και «μπήκαν στη θέση του άλλου».

Παίξαμε, Μάθαμε, Συνεργαστήκαμε, Συναναστραφήκαμε, Αποδεχθήκαμε!

